

עמ"ת 17423/12/21 - דוד אביאל דהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 17423-12-21 דהן(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

העורר

דוד אביאל דהן (עציר)

באמצעות הסניגוריה הציבורית

ע"י ב"כ עוה"ד גב' אוריאן בן מוחה מוצפי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בקריות (כבוד סגן הנשיא יוסי טורס) מיום 6.12.21 בתיק מ"ת 53312-10-21.

בקליפת האגוז -

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק.
2. אין מחלוקת בדבר קיום תשתית ראייתית.
3. ביום 26.10.21 קבע בית משפט קמא, בהחלטה מקיפה, כי הגם שקיימות עילות מעצר של מסוכנות, וחשש שיבוש, עדיין ניתן להקחות עילות אלה לרמה סבירה, וכהגדרת בית משפט קמא "שולי ביטחון סבירים", וזאת באמצעות חלופת מעצר "המקיימת ריחוק גיאוגרפי ראוי ובפיקוח מפקחים שיש בכוחם להציב גבולות ברורים".
4. החלופה שהוצעה דאז לא הייתה הולמת אליבא בית משפט קמא, וביום 2.11.21 נבחן מערך פיקוח נוסף. גם מערך זה לא הרשים דיו את בית המשפט קמא.
5. לבסוף, ביום 11.11.21, נבחן מערך פיקוח נוסף ובהחלטה מפורטת נוספת, קבע בית המשפט קמא כי בכוחה של החלופה להשיג שולי ביטחון סבירים, כשנקודת המוצא היא שמדובר בחלופה מרוחקת ולכן "יש להוסיף את התרשמותי מהמפקח העיקרי (דודו של העורר- נ.ס)".
6. דא עקא, שביום 1.12.21 הודיע אותו דוד כי לקה במחלה קשה, ומשכך אינו יכול להמשיך ולשמש עוד כמפקח. כתוצאה מכך, הגישה המאשימה בקשה דחופה לעיון חוזר. בית המשפט קמא קבע מועד דיון דחוף ליום 6.12.21. המפקח הבהיר כי אינו יכול להמתין לקבלת תסקיר שירות מבחן וכי מצבו אינו

מאפשר המשך הפיקוח.

7. בית משפט קמא לא הסתפק בקביעות, ובחן מערך פיקוח נוסף. סופו של יום קבע בית משפט קמא כי אין מנוס אלא לבטל ערבות הערב וכי המערך החדש שהוצע לו, אינו יכול להיות מאושר בלא בדיקה נוספת של שירות המבחן. על כן הורה בית המשפט קמא על מעצר העורר. על כך נסב הערר.
8. ב"כ העורר מיקדה טיעוניה בהלכת קוניוף, אשר קבע ככלל לא ייעצר מי ששוחרר ולא יושב למעצר. הטעם לכך כי התפתחה ציפייה והסתמכות, וכי מקום בו בית המשפט לתת אמון, שוב לא ראוי לסגת מאותו אמון.
9. לאחר שבחנתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא.
10. ראשית, הבקשה לעיון חוזר לא הוכרעה. מדובר למעשה בהחלטת ביניים במסגרת הבקשה, ועל כן, ככלל, אין מקום להתערבות באותה החלטת ביניים.
11. שנית, אכן מדובר במקרה לא פשוט, בו קריסת החלופה אינה נובעת ממעשיו של העורר עצמו. דא עקא, משהיסודות בגינם אושרה החלופה אינם קיימים עוד, היעדר אשם מצד העורר, אינו מעלה ואינו מוריד.
12. כפי שציינתי לעיל עיקר הבסיס לקבלת החלופה שהוצעה נשען על שני אדנים - איכות המפקח וריחוק החלופה. שני אדנים אלו נשמטים כיום עת המפקח לא יכול להמשיך בתפקידו ועת ריחוק החלופה המוצע אינו כבעבר. משכך, בהיעדר אדנים אלו, גם בלא אשמת העורר, לא ניתן להסתפק בחלופה שאיכותה נחותה משמעותית.
13. אזכיר, בית משפט קמא מצא כי קיימות שתי עילות ושתייהן בעוצמה ממשית. הקהיית שתי העילות נעשתה לאחר בחינה לפנים ולפנים של מערכים ורק משנמצא המערך המתאים, ראה בית המשפט קמא להעדיף חלופה על פני מעצר, וזאת גם כשמדובר בעורר צעיר, כמפורט בטיעונים בערר.
14. למעשה אובדן המוטיב המרכזי במערך, מחזיר אותנו למצב בו נבחנו מערכים, בזמן היות המשיב עצור. מדובר בשינוי נסיבות מובהק.
15. שלישית, לא ניתן להתעלם מטעמי בית משפט קמא לגבי הקושי הקיים בחלופה כיום, מבחינת טיב מערך הפיקוח.

16. המפקח שהוצע הינו מפקח אשר העורר הורשע בעבר בעבירת איומים כלפיו. מכתב האישום בו הורשע העורר עולה כי בבית בו גרו האם והמפקח השתולל העורר. הדבר מעלה קושי באישור אות ומערך פיקוח, בלי בחינה של גורמי פיקוח כי פני הדברים שונים.
17. עוד אציין מושכלות יסוד כי גם מקום בו הוצע עיבוי באמצעות איזוק - "הפיקוח האלקטרוני הוא לא חזות הכל ולרוב הוא אינו אלא רכיב משלים בחלופת המעצר, למפקחים אנושיים שהם העיקר" (בש"פ 4021/16 מדינת ישראל נ' פלוני).
18. יוצא כי גם מעצר באיזוק בכתובת המוצעת, אינו מועיל לעת זו, עת מדובר בקירבה רבה, ועת מערך הפיקוח האנושי לא הרשים דיו ונזקקת בחינה נוספת של גורמי מקצוע.
19. אכן, מקום בו שוחרר העורר לחלופה, יש לעשות על מנת לאפשר לעורר למצוא חלופה אחרת. יחד עם זאת, אין פירושו של דבר כי כל חלופה אחרת תסכון ויש לוודא כי אותה חלופה משיגה הקהיית המסוכנות או כהגדרת בית משפט קמא "שולי ביטחון סבירים". במיוחד אמורים הדברים בנסיבות העושה בפנינו, על ההתרשמות מהסיכון הנשקף ממנו
20. במקרה שלפנינו בית משפט קמא לא השתכנע כי קיימים 'שולי בטחון סבירים', וגם אם נכון היה להגמיש התנאים קמעא (עצם העובדה שנחקרו מפקחים באותו דיון) לא התרשם דיו על מנת להגיע למסקנה כי די בחלופה להקהות העילות.
21. בנסיבות אלה, איני מוצא כי נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא.
22. הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ב, 12 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.